

Arrest

nr. 324 083 van 27 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juli 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 3 september 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANHOOLST, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) oktober 1997.

1.2. Verzoeker dient op 14 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 14 mei 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 26 juli 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Gaadsen-clan. U bent geboren op 20 oktober 1997 in Jilib, van de provincie Middle-Juba, waar u woonde tot uw vertrek uit Somalië. U werkte in een tankstation in Jilib sinds 2014 tot aan uw vertrek uit Jilib.

U verklaarde dat uw moeder S.M.I. en broer A. in 2014 werden gedood in het kader van een clanconflict in Jilib en de regio rond de stad, tussen de clans Sheikhal en Habargidir aan de ene kant, en Ogaden aan de andere. Dat clanconflict werd in 2014 opgelost door tussenkomst van de ouderen van de stad.

U verklaarde dat u sinds ongeveer 10 april 2020 twee keer door A. van al-Shabab werd gevraagd voor hen te werken. U werd de eerste keer gehersenspoeld en de tweede keer werd u uitgenodigd naar een kantoor van al-Shabab om het te bespreken. Ze stelden u voor lid te worden en bij al-Shabab te trainen. U vroeg tijd om erover na te denken. U hebt het aan uw familie, paternale oom en oudere zus verteld. Uw oom zei dat het een groot probleem was en dat er niemand anders kan werken in uw gezin. U ging dus verder met uw werk in het tankstation. Op 20 april 2020 hebben drie mannen van al-Shabab uw huis aangevallen. U werd meegenomen naar een plek aan een buitenweg van de stad en werd door hen geslagen. Uw been werd gebroken en u werd tien dagen vastgehouden. Na tien dagen hebben ze u naar hun basis in de stad gebracht. Uw oom en ouderen van de stad kwamen naar die basis en hebben zich voor u borg gesteld. Er werd afgesproken dat u medische hulp zou krijgen en dat u zich na uw herstel zou aansluiten bij al-Shabab. U kreeg gedurende anderhalf jaar medische hulp. Wanneer u genas, eind oktober 2021, begon u terug te werken in het tankstation. Twee dagen nadat u terug was begonnen met werken, heeft al-Shabab u opnieuw meegenomen naar hun basis. Ze zeiden dat u uw belofte niet was nagekomen. U probeerde uit te leggen dat u de enige in uw gezin was die werkte en vroeg hen om u twee dagen te geven zodat u uw ontslag kon geven. U ging naar uw baas in het tankstation, legde de situatie uit en nam ontslag. U ging naar uw oom en legde de situatie uit. Die zei dat u niet in Jilib kon blijven. Begin november 2021 verliet u Jilib, waarna u een maand bij uw schoonzus in Kismayo bent gebleven.

Omwille van bovenstaande redenen verliet u Somalië op 3 december 2021. U kwam aan in België op 13 januari 2022 en diende hier op 14 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek heeft al-Shabab uw oom bedreigd omdat hij zich voor u borg had gesteld. Uw oom vertelde u dat wanneer u in België aankwam. In 2023 werd uw oom ontvoerd door al-Shabab omwille van u.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: (1) uw geboorteakte en een identiteitscertificaat, (2) medische documenten en foto's en (3) uw Belgische arbeidscontracten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ,

C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u, ondanks het feit dat u vanaf 2014 tot uw vertrek uit Jilib (CGVS, p. 8) in november 2021 (CGVS, p. 4) in een tankstation in Jilib hebt gewerkt, zich beperkt tot bijzonder algemene verklaringen over dat werk. Zo weet u ten eerste niet of er in andere delen van de stad Jilib nog andere tankstations waren (CGVS, p. 7). Gevraagd over uw baas A. te vertellen, stelt u slechts in vage en algemene zin: "Een man rond de veertig, had een gezin, een goeie man, hij heeft me geholpen, een heel belangrijke man, voor mijn leven, een man die me altijd motiveert, dat ik werk en om de beurt slapen we ook in de winkel, of in het tankstation" (CGVS, p. 7). Uit landeninformatie blijkt dat brandstof essentieel is in het economische leven in Somalië (zie administratief dossier, blauwe map, Terror and Taxes), waardoor er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw baas A. op één of andere wijze connecties of een samenwerkingsafpraak heeft met de machthebbers in Jilib, namelijk al-Shabab, van wie u stelt dat die ook bij jullie kwamen tanken (CGVS, p. 6-7). U hebt echter geen idee of A. samenwerkte met al-Shabab: "Ik kan u dat niet zeggen, ik kan dat niet weten, ik kan u alleen zeggen dat hij een zakenman was, maar over zijn privéleven kan ik amper iets zeggen" (CGVS, p. 8). Ook wanneer u wordt gevraagd naar de wijze waarop de

benzine tot in Jilib geraakte, komt u nauwelijks verder dan vage en algemene verklaringen. U stelt dat de benzine vanuit Mogadishu of Kismayo kwam (CGVS, p. 7). Gevraagd hoe die benzine precies vanuit Mogadishu naar Jilib kon geraken, legt u slechts in algemene zin uit: "Dus de auto's die van Mogadishu kwamen, brengen ook onder andere voeding en ze kwamen met vrachtwagen, de benzine zat in grote vaten, als ze in Jilib aankwamen werden ze gecontroleerd door AS en als ze oké zijn dan gaan ze alle winkels de bestellingen leveren. Als ze bijvoorbeeld naar ons toekwamen, waren er arbeiders om die uit te laden. En mijn werk was om die benzine uit grote vaten in kleine vaatjes over te brengen" (CGVS, p. 7). Geconfronteerd met het feit dat Mogadishu door de overheid en Jilib door al-Shabab wordt gecontroleerd, en gevraagd hoe de benzine dan in Jilib geraakt, blijft u vaag en algemeen: "Omdat onze stad een grote stad is en er wonen ook heel veel zakenmensen, aan de andere kant heb je ook zakenmensen dus dat zijn de zakenmensen die met elkaar praten en regelen" (CGVS, p. 7). U hebt geen idee met welke zakenmensen uw baas dat regelde (CGVS, p. 7). Uw bijzonder beperkte en weinig specifieke verklaringen over de praktische kant van het werken in een tankstation in een stad die wordt gecontroleerd door al-Shabab, ondergraaft de geloofwaardigheid van zowel uw werk daar als van uw recente herkomstregio. Van een persoon die meer dan zes jaar in een tankstation werkte (CGVS, p. 8), kunnen echter meer diepgaande en doorleefde verklaringen worden verwacht.

Ook wat uw kennis over de stadsvoorzieningen in Jilib betreft, komt u niet verder dan vaagheden. Gevraagd welke ziekenhuizen er in Jilib lagen, legt u uit dat er een groot ziekenhuis lag dat was gebouwd door de vorige overheid (CGVS, p. 9). U legt uit dat dat ziekenhuis werd uitgebaat door privépersonen die er vroeger ook werkten wanneer de ngo MSF dat ziekenhuis uitbaatte (CGVS, p. 10). Uit landeninformatie van 2014 blijkt echter dat het ziekenhuis van Jilib werd uitgebaat door de Samsam Foundation (zie administratief dossier, blauwe map, CEWERU). Ook bent u niet op de hoogte van de plunderingen die plaatsvonden in dat vroegere ziekenhuis van MSF in 2009, na de machtsovername door al-Shabab in Jilib (CGVS, p. 13; zie administratief dossier, blauwe map, MSF). Evenmin stroken uw verklaringen over de aanpak van de COVID-19-uitbraak in Jilib door al-Shabab (CGVS, p. 14) met de daarover beschikbare landeninformatie (zie administratief dossier, blauwe map, Garowe Online). Zo stelt u dat mensen in quarantaine moesten gaan in het grote ziekenhuis of in hun eigen huis (CGVS, p. 14). Gevraagd waar de mensen die besmet waren met het virus werden verzorgd, verwijst u eveneens naar het grote ziekenhuis (CGVS, p. 14). Uit landeninformatie blijkt er echter dat al-Shabab een apart isolatiecentrum had opgezet in een gebouw dat vroeger werd gebruikt door het kinderagentschap van de Verenigde Naties (zie administratief dossier, blauwe map, Garowe Online). Het feit dat u daarvan niet op de hoogte bent, tast de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Jilib verder aan.

Daarnaast komt u niet verder dan vage verklaringen wanneer u wordt gevraagd naar de impact van droogte of overstromingen op uw leven in de stad Jilib. Zo stelt u dat het wel eens gebeurde dat er geen benzine naar de stad kwam ten gevolge van droogte of conflicten (CGVS, p. 7). Gevraagd welke impact dat had op uw werk bij het tankstation, legt u uit dat u vervolgens werkloos werd, er geen inkomsten waren en u dan leefde van wat jullie al hadden en wat jullie konden vinden (CGVS, p. 7). Wanneer u echter wordt gevraagd wanneer er door een droogte geen benzine in Jilib geraakte, stelt u plots, in tegenstelling tot wat u eerder verklaarde, dat er geen benzine was tijdens conflicten of overstromingen, maar dat er geen invloed is met droogte (CGVS, p. 8). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen daarover, stelt u het volgende: "Hoe ik droogte dus versta, voor mij heeft dat twee betekenissen, een, als er geen oogst is of het niet geregend heeft, en twee, droogte betekent voor mij ook als er conflict is of overstroming en geen voeding naar de stad komt, dan heb je ook droogte" (CGVS, p. 8). Op basis van die bijzonder vage uitklaring kan worden geconcludeerd dat zowel droogte als overstroming een impact heeft op uw werk bij het tankstation. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd wanneer er de laatste grote overstromingen waren in Jilib district stelt u dat die in 2019 en 2021 waren (CGVS, p. 8). U verklaart echter dat die overstroming van 2021 geen impact had op uw persoonlijke situatie (CGVS, p. 8). Uw wisselende verklaringen over hoe de droogte eerst wel en dan geen impact hadden op uw werk, en over hoe de overstromingen eerst wel en dan geen impact hadden op uw werk, doen reeds vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verblijf in Jilib in de periode voor uw vertrek uit Somalië. Over die overstroming in 2021 voegt u toe: "de grootste problemen waren de landbouwers die hun oogsten verloren. En de prijzen van de voeding ging omhoog, inflaties, de dorpelingen kwamen allemaal naar de stad" (CGVS, p. 8). Gevraagd die prijsstijgingen concreet te maken, legt u uit dat uw zus de boodschappen deed, dat u geen concrete prijzen kan geven en dat jullie op dat moment vooral mais of tarwe aten (CGVS, p. 8). Vervolgens kan u echter wel duiden dat de prijs van mais of tarwe van 20.000 shilling per pot steeg tot 30.000 (CGVS, p. 8), hoewel u eerder zelf had verklaard geen concrete prijzen te kunnen geven. Uw wisselende en vage verklaringen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaarde herkomst verder aan.

Ook over de veiligheidsincidenten in Jilib, in de jaren voor u vertrek, komt u niet verder dan verklaringen die worden gekenmerkt door vaagheid en tegenstrijdigheid met de landeninformatie. Gevraagd of u weet hebt van enige executies in Jilib in het jaar voor uw vertrek, verwijst u naar de executie van vijf personen die door al-Shabab werden beschuldigd van spionage (CGVS, p. 14). Hoewel het inwoners betreft uit uw eigen stad, waar u bent geboren en opgegroeid, kan u verder niets over die mensen zeggen. Gevraagd uit welke wijk van

de stad die personen kwamen, slaagt u er echter niet in een antwoord te formuleren en stelt u slechts dat u hoorde dat ze uit de stad zelf kwamen (CGVS, p. 14-15). Gevraagd of u achteraf iets hebt gehoord over wie die mensen precies waren, kan u geen enkele specifieke informatie over hen geven (CGVS, p. 15). U geeft daarvoor als uitklaring: "Ja, nee, dus als je daar achter zoekt, dan kan je ook risico lopen, daarom proberen we alles wat er gebeurd is zo te laten" (CGVS, p. 15). Het is echter bijzonder onaannemelijk dat u niets meer kan vertellen over vijf inwoners van Jilib die door al-Shabab worden geëxecuteerd in het jaar voor uw vertrek, wat de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Jilib verder ondermijnt. Gevraagd of u op de hoogte bent van de executie van een buitenlander in Jilib in de jaren voor uw vertrek, verwijst u naar de executie van twee Kenianen in 2016 (CGVS, p. 15). In oktober 2018 executeerden al-Shabab echter een Britse man, samen met vier anderen (zie administratief dossier, blauwe map, VOA). Gevraagd of u weet hebt van de executie van een buitenlander in 2018, stelt u dat er in 2018 een man werd vermoord van wie u stelt dat die Somaliër was (CGVS, p. 15), maar hebt u geen weet van enige andere executies in 2018 (CGVS, p. 15). Het is echter merkwaardig dat u van bepaalde executies wel en van andere niet op de hoogte bent, hoewel die zich afspeelden in uw eigen stad Jilib. Het feit dat u zich tot summiere en algemene informatie beperkt wanneer u wel weet hebt van bepaalde incidenten en dat u van andere incidenten niet op de hoogte bent, doet concluderen dat uw verklaringen over die executies een ingestudeerd karakter vertonen. Zodoende wordt de geloofwaardigheid van uw verklaarde herkomst uit Jilib verder ondermijnd.

U legt een kopie van uw geboorteakte en een identiteitscertificaat neer, waaruit blijkt dat die op 1 juli 2021 werden uitgegeven in de gemeente Mogadishu, ondertekend door de burgemeester van Mogadishu (zie administratief dossier, groene map, document 1). Het is echter merkwaardig te noemen dat die documenten op 1 juli 2021 in Mogadishu werden uitgegeven, aangezien u volgens uw eigen verklaringen altijd in Jilib hebt gewoond en Jilib pas hebt verlaten in november 2021 (CGVS, p. 4). Volgens uw verklaringen was u in juli 2021 nog in Jilib aan het genezen van de verwondingen die u opliep door toedoen van al-Shabab (CGVS, p. 16-17), wat gegronde vraagtekens doet rijzen bij de uitgifte van uw geboorteakte en identiteitscertificaat in Mogadishu in die periode. Op uw identiteitsdocumenten staat verder dat u bent geboren in Jilib en woonde in Waberi (zie administratief dossier, groene map, document 1). Daarentoent dient er echter gewezen te worden op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder geboorteaktes, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde geboorteakte en identiteitscertificaat op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Jilib op te heffen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit de stad Jilib, in het district Jilib, gelegen in de regio Middle-Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Somalië, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Jilib heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en

de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS op 14 mei 2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd op het einde van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (CGVS, p. 23). U houdt echter vol dat u in Jilib bent geboren en altijd daar bent geweest (CGVS, p. 23).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan deze beslissing. Betreffende de medische documenten en foto's (zie administratief dossier, groene map, document 2) dient opgemerkt te worden dat daaruit enkel blijkt dat u littekens hebt op verschillende plaatsen van uw lichaam, hetgeen in deze beslissing niet ter discussie staat. Er kan echter niet objectief afgeleid worden hoe en wanneer u die littekens hebt opgelopen. Er dient nog toegevoegd dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Verder legt u documenten neer in verband met uw werk in België (zie administratief dossier, groene map, document 3). Gevraagd om welke reden u die documenten neerlegt, verklaart u dat u alle bewijzen voor het feit dat er iets veranderde aan uw situatie moest meenemen naar uw tweede interview (CGVS, p. 23). Gevraagd of u een specifieke en persoonlijke vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Somalië hebt, louter en alleen omwille van uw verblijf in België, antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 23). Gevraagd dat uit te leggen, stelt u: "Ja, als ze me daar een keer zien, gaan ze me zeker vermoorden er is geen andere optie, ze hebben mijn nonkel ook vermoord, dus deze keer, als ze me vinden gaan ze me vermoorden" (CGVS, p. 23). Nogmaals expliciet gevraagd of u een vrees voor vervolging hebt alleen omwille van uw verblijf in België, verklaart u: "Ja, 100 procent, kan dat

gebeuren, want ze zouden me beschuldigen dat ik in het ongelovige land heb gewoond en ze zijn daar tegen” (CGVS, p. 23). Gevraagd of er een specifieke reden is waarom u dat denkt, stelt u slechts op algemene wijze: “Ja, ik ben eerst van hen gevlucht, dan ben ik naar een ongelovig land komen wonen en werken, ze zouden me beschuldigen dat ik informant ben voor dit land” (CGVS, p. 23). Omwille van uw ongelooftwaardige verklaringen in verband met uw herkomstregio, kan er echter geen geloof worden gehecht aan uw ongegronde verklaring dat u louter omwille van uw verblijf in België als informant zou worden beschouwd. Er zijn immers geen redenen om aan te nemen dat u voor uw vertrek uit Somalië reeds in de negatieve aandacht van al-Shabab liep. De kopie van uw geboorteakte en identiteitscertificaat (zie administratief dossier, groene map, document 1) werden hierover reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van “het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt.”

Verzoeker verschaft vooreerst een theoretische uiteenzetting van de geschonden geachte bepalingen en beginselen. Vervolgens benadrukt verzoeker de door hem neergelegde documenten en verschaft hij een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker gaat in op zijn Somalische nationaliteit, dewelke niet uitdrukkelijk wordt betwist in de bestreden beslissing. Hij wijst hierbij in het bijzonder op zijn kennis van de clans in het land.

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn verblijfplaats in Somalië. Hij bevestigt afkomstig te zijn uit Jilib. Hij wijst erop dat er sprake was van vertaalproblemen en dat de tolk naar alcohol rook. Hij hekelt dat geen rekening werd gehouden met de opmerkingen hierover. Verder gaat hij in op de verklaringen omtrent zijn werk, evenals omtrent de stadsvoorzieningen in Jilib, de impact van droogte en overstromingen en de veiligheidsincidenten. Hij tracht de vaststellingen in de bestreden beslissing dienaangaande uit te klaren of te weerleggen. Vervolgens benadrukt hij de door hem neergelegde documenten. Verzoeker concludeert dat de commissaris-generaal verwijst naar kleine details en onnauwkeurigheden, maar dat hij wel degelijk duidelijke en zeer gedetailleerde informatie heeft verstrekt. Tevens benadrukt hij de informatie die door de commissaris-generaal niet worden betwist, over onder meer de clanconflicten, de waterputten, enzovoort. Verzoeker moet het voordeel van de twijfel worden toegekend, zo stelt hij.

Verzoeker gaat verder in op de medische documenten die hij heeft overgemaakt. Hij hekelt dat er geen analyse wordt gemaakt van de herkomst van de verwondingen.

Verzoeker concludeert dat zijn vrees voor vervolging wordt gestaafd door medische documenten, zodat dit een aanwijzing vormt voor toekomstige vervolgingen in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Hij stelt tevens dat hij vreest te worden beschouwd als een verrader vanwege zijn vertrek uit Somalië en zijn verblijf in het Westen. Hij vreest tevens te worden onderworpen aan repressieve maatregelen van Al-Shabaab.

In ondergeschikte orde gaat verzoeker in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij stelt het risico te lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld en schetst een beeld van de veiligheidssituatie in Middle Juba.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden

beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partij kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekende partij op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit de stad Jilib gelegen in het gelijknamige district, in de regio Middle Juba. De commissaris-generaal stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaarde regio van herkomst omdat:

- (a) verzoeker zich beperkt tot algemene informatie met betrekking tot zijn werk in een tankstation in Jilib en zich beperkt tot weinig specifieke verklaringen over de werken in een tankstation in een stad die wordt gecontroleerd door Al-Shabaab;
- (b) verzoekers kennis over de stadsvoorzieningen in Jilib beperkt is tot vaagheden, waarbij verzoeker niet op de hoogte is dat het ziekenhuis dat eerst door de ngo MSF werd uitgebaat sinds 2014 wordt uitgebaat door de Samsam Foundation; dat verzoeker niet op de hoogte is van de plunderingen die plaatsvonden in dat ziekenhuis in 2009 en dat verzoekers verklaringen over de aanpak van de covid-pandemie door Al-Shabaab niet overeenstemmen met de landeninformatie;
- (c) verzoeker vage verklaringen aflegt over de impact van de droogte en overstromingen op zijn leven in Jilib, waarbij hij onduidelijke verklaringen aflegt over de vraag of de droogte een impact had op zijn werk in het tankstation; hij tegelijk stelde dat de overstromingen van 2021 geen impact hadden op zijn persoonlijke situatie, maar ook stelde dat overstromingen een impact hadden op zijn werk en hij tegelijk stelde geen concrete prijzen te kunnen geven van de prijsstijgingen door de overstromingen van 2021, maar ook stelde dat de prijs van mais of tarwe steeg van 20.000 shilling naar 30.000 shilling per pot;
- (d) verzoekers verklaringen over de veiligheidsincidenten worden gekenmerkt door vaagheden en tegenstrijdigheden met de landeninformatie, waarbij het opvallend is dat verzoeker wel weet heeft van bepaalde incidenten en van andere incidenten niet op de hoogte is.

4.2. Verzoeker maakt vooreerst gewag van vertaalproblemen tijdens het persoonlijk onderhoud, waarbij hij aangeeft dat zijn zinnen niet steeds volledig werden vertaald door de aanwezige tolk. Verzoeker geeft aan dat dit vragen oproept over de nauwkeurigheid van de vertalingen van zijn verklaringen, een bezorgdheid die reeds aan het einde van het persoonlijk onderhoud door zijn advocaat werd vermeld, doch waarmee geen rekening werd gehouden.

4.3. De Raad wenst dienaangaande de taak en de essentiële rol van de tolk in de gehele procedure om internationale bescherming – doch in het bijzonder in het persoonlijk onderhoud, alwaar de verzoeker om internationale bescherming de mogelijkheid heeft om uitgebreid zijn vluchtweg, persoonlijke en familiale omstandigheden, reisweg en andere relevante omstandigheden uit de doeken te doen – in herinnering te brengen. De verklaringen die worden afgenomen bij het persoonlijk onderhoud betreffen één van de

sleutelementen, op grond waarvan de commissaris-generaal een beoordeling maakt van het verzoek om internationale bescherming. Hetgeen wordt verklaard tijdens een persoonlijk onderhoud heeft derhalve een bijzonder grote impact op de beoordeling en de uiteindelijke beslissing van het verzoek. Ook in het verslag aan de Koning bij het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wordt bij de bespreking van het artikel 15 van dit Koninklijk Besluit gewezen op het belang van de tussenkomende tolk. Luidens artikel 20/1 van voormeld Koninklijk Besluit vertaalt de tolk getrouw de verklaringen van de personen aanwezig op het gehoor. Rekening houdend met het belang van de verklaringen, afgelegd tijdens een persoonlijk onderhoud, moet worden aangenomen dat de tussenkomende tolk gedurende het gehele onderhoud de door de *protection officer* gestelde vragen en de door de verzoeker afgelegde verklaringen in hun volledigheid dient te vertalen, zo volledig en precies als mogelijk. Het weglaten van enkele woorden of het synthetiseren van verklaringen houdt immers geen volledige en precieze vertaling van de verklaringen in en brengt het risico met zich mee dat er bepaalde nuances, dan wel informatie, verloren gaan. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat dit tevens zo wordt aangegeven in de "*Gedragscode voor vertalers en tolken*", opgesteld door het CGVS. Hierin worden de rechten en plichten van de asielvertaler-tolk beschreven. Er wordt aangegeven dat de vertaler-tolk de verklaringen volledig, precies en getrouw weergeeft, zonder samenvattingen, toevoegingen, weglatingen of wijzigingen. De tolk brengt de boodschap in zijn volledigheid over, zo ook eventuele vergissingen of fouten van de verzoeker.

4.4. Bovenstaande overwegingen in acht genomen, moet de Raad – tezamen met verzoeker – *in casu* vaststellen dat uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de verklaringen van verzoeker niet in hun volledigheid werden vertaald. De Raad wijst vooreerst op een incident in het midden van het persoonlijk onderhoud, waarbij de aanwezige advocaat opmerkt dat verzoeker in zijn antwoord op de vraag onder welke naam de mensen in het grote ziekenhuis in Jilib werkten, gewag maakt van de term "*MCH*", doch dat dit niet wordt weergegeven in de vertaling, zodat zij denkt dat er iets verloren is gegaan in de vertaling (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 13). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt vervolgens dat de tolk – zonder dat er eerst een bijkomende instructie of verduidelijking wordt gegeven door de *protection officer* – "*een vraag [stelt] over MCH*", waarop verzoeker antwoordt dat MCH één van de ziekenhuizen in de regio is. De Raad kan op basis van de notities van het persoonlijk onderhoud niet achterhalen welke vraag de tolk precies stelde over MCH, er wordt enkel gewag gemaakt van "*een vraag*". Uit de tussenkomst van de aanwezige advocaat blijkt alleszins dat verzoeker MCH vermeldde in antwoord op de vraag onder welke naam de mensen in het grote ziekenhuis in Jilib werkten. Er kan niet blijken dat de *protection officer*, nadat de advocaat gewag maakte van de vermelding MCH, een bijkomende verduidelijking heeft gevraagd omtrent de link tussen MCH en de naam onder wie de mensen in het grote ziekenhuis in Jilib werkten. Verder wijst de Raad erop dat de aanwezige advocaat *in fine* van het persoonlijk onderhoud aangeeft dat het lijkt alsof verzoeker niet steeds helemaal op de vraag leek te antwoorden, waarbij het niet duidelijk is of dit aan verzoeker zelf ligt, dan wel omdat niets alles volledig werd vertaald zoals het werd gezegd. De tolk geeft in antwoord hierop uitdrukkelijk aan dat "*VZ zei geregeld dat hij zichzelf wilde corrigeren. Dus hij zei iets en dan corrigeerde hij zich. Dus dan vertaal ik dat niet*". Hieruit blijkt aldus duidelijk dat verzoekers verklaringen niet in hun volledigheid werden vertaald. De Raad onderstreept hierbij ook dat de *protection officer* geen poging heeft ondernomen om te achterhalen welke verklaringen precies werden weggelaten, noch om alsnog bijkomende verduidelijkingen hieromtrent te bekomen. De *protection officer* gaf enkel aan zich niet te mengen in deze discussie, maar dat het punt zal worden meegenomen voor evaluatie. De Raad kan niet inzien waarom de *protection officer* van oordeel was dat hij zich niet diende te mengen in deze discussie. Er moet worden benadrukt dat de *protection officer* het persoonlijk onderhoud leidt – en de rol van de vertaler-tolk is beperkt tot het verrichten van vertalingswerk – zodat eerstgenoemde net de persoon bij uitstek is om zich in deze discussie te mengen en desgevallend om bijkomende verduidelijkingen kan vragen, dan wel kan oordelen dat bepaalde vragen opnieuw moeten worden gesteld. Verder wijst de Raad erop dat niet duidelijk is wat de *protection officer* bedoelt, wanneer hij stelt dat het punt zal worden meegenomen "*voor evaluatie*". Er kan alleszins niet blijken dat het punt mee in overweging werd genomen bij de beoordeling en besluitvorming van verzoekers verzoek om internationale bescherming. Aangezien uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de tolk uit eigen beweging weglatingen heeft gedaan in zijn vertaling en hier tijdens het persoonlijk onderhoud niet aan werd geredigeerd, hypothekeert dit de volledigheid en derhalve kwaliteit van de vertalingen van verzoekers verklaringen. De notities van het persoonlijk betreffen geen weergave van het geheel van de verklaringen afgelegd door verzoeker, waarbij dit gebrek niet meer kan worden geredigeerd. Het is noch voor verzoeker noch voor de Raad redelijkerwijze haalbaar om *post factum* te achterhalen welke omissies precies in de vertalingen zijn geslopen.

4.5. Bovendien dient de Raad op te merken dat de in punt 4.1. samengevatte motieven onvoldoende draagkrachtig zijn om de vaststelling in de bestreden beslissing te schragen, dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Jilib gelegen in het gelijknamige district, in de regio Middle Juba.

4.6. Zo wijst de Raad erop dat verzoeker kan worden gevolgd, waar hij stelt dat hij slechts een werknemer in het tankstation/winkeltje was, zodat hij niet op de hoogte is van de precieze afspraken tussen zijn baas en

Al-Shabaab. De commissaris-generaal acht verzoekers beschrijving van zijn baas vaag en algemeen, doch verduidelijkt niet welke meer verregaande omschrijving van verzoeker verlangd wordt. Tijdens het persoonlijk onderhoud – waarvan, zoals hierboven reeds werd vastgesteld, ook blijkt dat de notities hiervan geen volledige weergave van de afgelegde verklaringen betreft – werd verzoeker ook niet gevraagd naar een ruimere beschrijving. De commissaris-generaal acht verzoekers beschrijving van hoe de benzine van Mogadishu – een gebied gecontroleerd door de overheid – naar Jilib wordt gebracht – een gebied dat gecontroleerd wordt door Al-Shabaab – tevens vaag en algemeen. De Raad kan verzoeker evenwel volgen in zijn argumentatie in het verzoekschrift, dat de door verzoeker beschreven wijze van transportatie steun vindt in de landeninformatie, zoals deze zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen. Andermaal stelt de Raad vast dat het niet noodzakelijk bevreemdend overkomt dat een werknemer van het tankstation geen concrete kennis heeft van de praktische afspraken om de benzine tot het tankstation te brengen.

4.7. Wat betreft de kennis van de stadsvoorzieningen, moet de Raad andermaal wijzen op de vaststelling dat de notities van het persoonlijk onderhoud geen volledige weergave zijn van de afgelegde verklaringen. Hierbij moet in het bijzonder worden gewezen op de tussenkomst van de bij het persoonlijk onderhoud aanwezige advocaat, wanneer verzoeker werd gevraagd naar de naam onder wie de mensen werken in het grote ziekenhuis in Jilib. De Raad herhaalt dat de aanwezige advocaat opmerkt dat verzoeker in zijn antwoord, gewag maakt van de term “MCH”, doch dat dit niet wordt weergegeven in de vertaling, zodat zij denkt dat er iets verloren is gegaan in de vertaling (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 13). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt, zoals reeds gesteld, dat de tolk – zonder dat er eerst een bijkomende instructie of verduidelijking wordt gegeven door de *protection officer* – vervolgens “een vraag [stelt] over MCH”, waarop verzoeker antwoordt dat MCH één van de ziekenhuizen in de regio is. De Raad kan op basis van de notities van het persoonlijk onderhoud niet achterhalen welke vraag de tolk precies stelde over MCH, er wordt enkel gewag gemaakt van “een vraag”. Rekening houdende met deze omstandigheden, kan de Raad zich niet schragen achter de motieven in de bestreden beslissing aangaande de benaming van de in Jilib aanwezige ziekenhuizen en de organisaties hierachter. Eveneens is het niet mogelijk om met zekerheid te stellen of verzoekers verklaring, dat Al-Shabaab mensen naar het grote ziekenhuis bracht tijdens de corona epidemie, al dan niet strijdig is met de landeninformatie, waaruit blijkt dat Al-Shabaab een isolatiecentrum opstelde in een gebouw dat vroeger werd gebruikt door het kinderagentschap van de Verenigde Naties. Wanneer verzoeker ingaat op MCH, stelt hij dat dit gebouw vroeger werd gebruikt om medicijnen voor tbc te verdelen, evenals om voeding te geven aan ondervoede kinderen. Aangezien er sprake was van een vertaalincident, wat onvoldoende werd opgehelderd in het persoonlijk onderhoud, kan de Raad niet verder nagaan of verzoeker met zijn verwijzing naar MCH wilde refereren naar een gebouw dat vroeger door het kinderagentschap van de Verenigde Naties werd gebruikt. Dat verzoeker niet op de hoogte was van plunderingen in een ziekenhuis, toen hij ongeveer twaalf jaar oud was, is verder geen voldoende draagkrachtig argument.

4.8. Ook de motieven omtrent de droogte en overstromingen kunnen, mede door de vaststellingen in de punten 4.3 en 4.4., niet overtuigen. De Raad wijst er vooreerst op dat de commissaris-generaal als dusdanig niet voorhoudt dat verzoekers kennis omtrent het voorkomen en de tijdlijn van deze natuurfenomenen incorrect of gebrekkig zou zijn. De commissaris-generaal valt wel over verzoekers verklaringen omtrent de impact van deze natuurfenomenen. Wat betreft de vraag of de droogte nu al dan niet een impact had op zijn werk in het tankstation, wordt in de bestreden beslissing aangegeven dat verzoekers “*bijzonder vage verklaring*” dat het woord “droogte” voor hem twee betekenissen heeft, namelijk enerzijds als er geen oogst is of het niet geregend heeft en anderzijds als er een conflict of een overstroming is en er geen eten naar de stad komt. De vaststellingen omtrent de vertaling van verzoekers verklaringen noopt de Raad tot een dermate voorzichtigheid, dat hij geen uitspraak kan doen over de al dan niet vaagheid van een verklaring over de manieren waarop het woord “droogte” werd begrepen en vertaald. Verder ziet de Raad niet noodzakelijk een tegenstrijdigheid in de verklaring dat de overstromingen en conflicten soms een impact hadden op zijn werk bij het tankstation en de verklaring dat de overstroming in 2021 geen persoonlijke impact had op verzoeker, maar dat de prijzen van voeding wel omhoog gingen. Verzoeker verklaarde niet dat het tankstation bij elke overstroming of elk conflict zonder benzine kwam te zitten, doch enkel dat het soms gebeurde dat problemen hiertoe leidde (zie NPO, p. 7-8). Evenmin ziet de Raad een tegenstrijdigheid in de verklaringen omtrent de precieze prijsstijgingen. In tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt aangegeven werd verzoeker niet eerst gevraagd om de prijsstijgingen in het algemeen concreet te maken, maar werd hem zeer specifiek gevraagd naar de prijs van een kilo bloem (zie NPO, p. 8). Hierop verklaarde verzoeker dat zijn zus voornamelijk de boodschappen deed, zodat hij dit niet wist. Vervolgens werd hem gevraagd om de prijsstijging van mais of tarwe – de voedselwaren die verzoeker in die periode voornamelijk at – aan te geven, waarop hij wel kon antwoorden.

4.9. Wat ten slotte de veiligheidsincidenten betreft, kunnen deze motieven de bestreden beslissing niet overeind houden. De omstandigheid dat verzoeker van bepaalde executies op de hoogte blijkt te zijn, maar van andere niet, kan een indicatie zijn dat zijn verklaringen hierover een ingestudeerd karakter hebben, maar

deze vaststelling op zichzelf is onvoldoende draagkrachtig om te concluderen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit de stad Jilib.

4.10. Rekening houdend met wat voorafgaat, en in het bijzonder de vaststellingen omtrent de onvolledige vertaling van verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, dringt er zich een grondiger onderzoek op van de vraag of verzoeker zijn regio van herkomst aannemelijk maakt. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

4.11. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 juli 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend vijftientig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES